

วิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง
วันที่
วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕
เวลา ๐๙.๒๕ น.

ที่ ศธ ๐๖๐๑/๕๕๙๑

ถึง สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา / สถาบันการอาชีวศึกษาทุกแห่ง /
ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษาทุกภาค

พร้อมหนังสือนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ขอส่งสำเนาหนังสือสำนักงาน
นโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส ๑๐๐๕.๒/ว ๑๔๑๓๙ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕
เรื่อง ขออนุมัติโครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ กรอบทิศทางการสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๒๓(๔)
แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในช่วงปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ มาเพื่อทราบ รายละเอียดดังแนบ

ไปรษณีย์
ผู้อำนวยการ
ตัว ๑๐๑. ๑๐๑.๑๐๑.๑๐๑
กรอบทิศทางการสนับสนุน
๑๐๑.๑๐๑.๑๐๑.๑๐๑
เพื่อโปรดทราบ
๑๐๑.๑๐๑.๑๐๑.๑๐๑

เรียน ผู้อำนวยการ

- ☒ เพื่อโปรดทราบ
☐ เพื่อโปรดพิจารณา

- ☒ เห็นควรแจ้ง.....
☐ เห็นควรมอบ.....

สำนักผู้อำนวยการ

ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

โทร. ๐ ๒๐๒๖ ๕๕๕๕ ต่อ ๑๑๐๒

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@vec.mail.go.th

๑๐๑.๑๐๑.๑๐๑.๑๐๑

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๑๕ กันยายน ๒๕๖๕

เรียน ผู้อำนวยการ

- ☒ เพื่อโปรดทราบ
☐ เพื่อโปรดพิจารณา

- ☒ เห็นควรแจ้ง.....
☐ เห็นควรมอบ.....

๑๐๑

(นายบัญญัติ กันมาเวียง)
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร

- ☒ ทราบ.....
☒ แจ้ง.....
☐ มอบ.....

(นายวิฑูรย์ ลีจินดา)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง
๑๐๑.๑๐๑.๑๐๑.๑๐๑

สำนักอำนวยการ	
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	ส่งให้.....
พ.บ.เลขที่ 7186	
วันที่ 1 ก.ย. 2565	

ที่ ทส ๑๐๐๕.๒/ว ๑ ๕ ๑ ๓๙

สำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๑๘/๑ อาคารทิปโก้ ๒ ถนนพระรามที่ ๖
แขวงพญาไท เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ กรอบทิศทางการสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม
ตามมาตรา ๒๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตามที่ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ได้มีมติเห็นชอบ กรอบทิศทางการสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๒๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เพื่อให้หน่วยงานหรือองค์กรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายใช้เป็นแนวทางในการจัดทำโครงการ เพื่อขอรับการสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม นั้น

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงขอความอนุเคราะห์ท่าน
เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กรอบทิศทาง ดังกล่าว ให้แก่ หน่วยงานในกำกับเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ต่อไป
รายละเอียดตาม QR Code ที่ปรากฏตอนท้ายของหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายมนต์สิทธิ์ ภูศิริวัฒน์)

รองเลขาธิการ รักษาการแทน

เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กองบริหารกองทุนสิ่งแวดล้อม

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๖๕ ๖๕๙๗ - ๘ (มนต์ธิมา)

โทรสาร ๐ ๒๒๖๕ ๖๕๘๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ sarabun@onep.go.th

กรอบทิศทางการสนับสนุนเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๒๓ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

กรอบทิศทางการสนับสนุน	ขอบเขต/กิจกรรม	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย
๑. การอนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ๑.๑ การอนุรักษ์ ป่าไม้ ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนบก ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	๑.๑.๑ การเสริมสร้างความรู้ สร้างจิตสำนึกและความตระหนัก การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ถึงคุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ป่า การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และคุณค่าระบบนิเวศ รวมทั้งการปกป้องพื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน ๑.๑.๒ การส่งเสริมการสร้างเครือข่าย การพัฒนาศักยภาพเครือข่าย และการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการอนุรักษ์ ปกป้อง ค้ำครองพื้นที่ และใช้ประโยชน์พื้นที่ป่า ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เช่น - เพิ่มพื้นที่ป่า โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการกลุ่มป่า ปลุกป่าเป็นแนวเชื่อมต่อระหว่างป่า (Corridor) ปลุกป่าเป็นแนวกันชน (Buffer) โดยคำนึงถึงระบบนิเวศดั้งเดิม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการอนุรักษ์ความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ - พัฒนาชุมชนโดยรอบพื้นที่ป่าอนุรักษ์ให้เป็นชุมชนเชิงนิเวศ (Eco-Villages) มีวิถีชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างกลมกลืน - จัดตั้งกลไกระดับชุมชนเพื่อการจัดการ การใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนอย่างยั่งยืน - อนุรักษ์ ค้ำครอง พื้นที่ ติดตามเฝ้าระวัง บริหารจัดการ และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน จากทรัพยากรบนบก และระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง เช่น พืชท้องถิ่น พืชหายาก แนวปะการัง แหล่งหญ้าทะเล สัตว์หายากใกล้สูญพันธุ์ ป่าชายเลน ป่าชายหาด ปากแม่น้ำ เป็นต้น	<u>พื้นที่เป้าหมาย</u> - พื้นที่ทั่วประเทศ <u>กลุ่มเป้าหมาย</u> - ส่วนราชการ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม - เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) - องค์กรมหาชน - สถาบันการศึกษา - หน่วยงานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่น - คณะกรรมการหมู่บ้าน - สภาองค์กรชุมชนตำบล <u>กลุ่มเป้าหมายใหม่</u> - คณะกรรมการจัดการป่าชุมชน

กรอบทิศทางการสนับสนุน	ขอบเขต/กิจกรรม	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย
๑.๒ การอนุรักษ์ พันธุ์ ไม้ใช้ประโยชน์ ความหลากหลายทางชีวภาพ	- ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ ระบบติดตามตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง เช่น สัตว์ทะเลหายาก ห่วงโซ่อาหาร คุณภาพอาหารทะเล เป็นต้น ๑.๑.๓ การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการในการอนุรักษ์ พันธุ์ ไม้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนบก หรือ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เช่น - เพิ่มมูลค่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนบก ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง - ส่งเสริมมาตรการหรือกลไก กำหนดข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือ สิทธิชุมชน (กฎ/ระเบียบ/กติกา ของชุมชน) ในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ภายใต้กฎหมาย เพื่อให้ชุมชนสามารถอยู่ร่วมกับธรรมชาติและสัตว์ป่า ได้อย่างสมดุลและพึ่งพาตนเองได้ - จัดทำแผนบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน ท้องถิ่น ๑.๒.๑ การเสริมสร้างความรู้ สร้างจิตสำนึกและความตระหนัก การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ถึงคุณค่าและความสำคัญของการอนุรักษ์ ปกป้อง พันธุ์ ไม้ และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ และระบบนิเวศอย่างสมดุลและยั่งยืน ๑.๒.๒ การส่งเสริมการสร้างเครือข่าย การพัฒนาศักยภาพเครือข่าย และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์ ปกป้อง คุ่มครอง ติดตามเฝ้าระวัง และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและรักษาไว้สู่นาคต เช่น - คุ่มครอง ดูแล จัดการ พันธุ์ ไม้ ติดตามเฝ้าระวัง สัตว์ป่าสงวนและ สัตว์ป่าคุ้มครอง ชนิดพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ถูกคุกคาม ชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่นและชนิดพันธุ์พื้นเมืองหายาก รวมถึง การป้องกันและกำจัดชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน ในแหล่งที่อยู่ อาศัยตามธรรมชาติ - อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศที่สำคัญ และใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน โดยใช้ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และ/หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม โดยการจัดการ ระบบนิเวศในเชิงบูรณาการและคำนึงถึงการแก้ปัญหา โดยใช้ ธรรมชาติเป็นพื้นฐาน (Nature-based Solutions)	

กรอบทิศทางการสนับสนุน	ขอบเขต/กิจกรรม	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย
๑.๓ การอนุรักษ์ พื้นฟู ใช้ประโยชน์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม	๑.๒.๓ การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการ และใช้ประโยชน์ ความหลากหลายทางชีวภาพ และระบบนิเวศอย่างสมดุลและ ยั่งยืน เช่น - ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าและคุณค่าของทรัพยากรชีวภาพ ในท้องถิ่น รวมถึงบริการจากระบบนิเวศของพื้นที่ - ส่งเสริมมาตรการหรือกลไกทางเศรษฐศาสตร์ กฎ ระเบียบ ในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและ ยุติธรรมในระดับท้องถิ่น รวมทั้งการกำกับ ดูแล เพื่อให้มั่นใจว่า การใช้ประโยชน์มีการคำนึงถึงขีดจำกัดของทรัพยากรที่สำคัญ - พัฒนาระบบฐานข้อมูลทรัพยากรชีวภาพในท้องถิ่นที่มีคุณค่า ต่อระบบนิเวศและ/หรือมีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ เพื่อขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG โมเดล) ๑.๓.๑ การเสริมสร้างความรู้ สร้างจิตสำนึกและความตระหนัก การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ถึงคุณค่าและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ๑.๓.๒ การส่งเสริมการสร้างเครือข่าย การเสริมสร้างศักยภาพและ การมีส่วนร่วมของชุมชน ในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในท้องถิ่น อย่างยั่งยืน เช่น - แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน รวบรวมองค์ความรู้ จัดทำหลักสูตร ท้องถิ่น เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมในท้องถิ่น - ติดตาม เฝ้าระวัง และป้องกันการคุกคาม การทำลาย สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ๑.๓.๓ การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เช่น - จัดทำแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ/หรือ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในท้องถิ่น - ส่งเสริมการพัฒนามาตรการ หรือกลไกทางเศรษฐศาสตร์ กฎ ระเบียบ ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม	

กรอบทิศทาง การสนับสนุน	ขอบเขต/กิจกรรม	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย
	หมายเหตุ : ความหลากหลายทางชีวภาพ หมายถึง การมีสิ่งมีชีวิตนานาชนิด นานาพันธุ์ในระบบนิเวศอันเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย ซึ่งมีมากมายและแตกต่างกันทั่วโลก ซึ่งประกอบด้วย ชนิดพันธุ์ (Species) สายพันธุ์ (Genetic) และระบบนิเวศ (Ecosystem) ที่แตกต่างหลากหลายบนโลก สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ หมายถึง ธรรมชาติที่มีคุณค่าทางวิชาการ และสุนทรียภาพที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐานที่สำคัญทางธรรมชาติและภูมิศาสตร์ อันเป็นเอกลักษณ์ หรือสัญลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น ๆ มีลักษณะพิเศษเฉพาะ คือ เมื่อถูกทำลายก็จะหมดสภาพไปฟื้นฟูคืนสู่สภาพเดิมเหมือนธรรมชาติอื่น ๆ ได้ สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม หมายถึง สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศรอบตัวศิลปกรรมที่มีความเกี่ยวเนื่องและมีความสัมพันธ์กันทั้งทางตรงและทางอ้อม BCG โมเดล หมายถึง โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาศรษฐกิจแบบองค์รวม ที่จะพัฒนาศรษฐกิจ 3 มิติไปพร้อมกัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับ เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) คำนึงถึงการนำวัสดุต่าง ๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และทั้ง 2 เศรษฐกิจนี้อยู่ภายใต้เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน (ที่มา : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.))	
๒. การบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๒.๑ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	๒.๑.๑ การเสริมสร้างความรู้ จิตสำนึกและความตระหนัก การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการผลิตและการบริโภค การเพิ่มแหล่งดูดซับและกักเก็บก๊าซเรือนกระจก	พื้นที่เป้าหมาย - พื้นที่ทั่วประเทศ กลุ่มเป้าหมาย - ส่วนราชการ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม

กรอบทิศทางสนับสนุน	ขอบเขต/กิจกรรม	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย
๒.๒ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (ลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติหรือลดผลกระทบในทางลบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ)	๒.๑.๒ การส่งเสริมและสนับสนุน การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการผลิตและการบริโภค และการเพิ่มแหล่งดูดซับและกักเก็บก๊าซเรือนกระจก เช่น - ป้องกันพื้นที่ป่าจากไฟป่า เพื่อรักษาแหล่งกักเก็บคาร์บอนของประเทศ ๒.๑.๓ การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เช่น - ส่งเสริมการบริหารจัดการเมืองหรือชุมชน เพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำอย่างยั่งยืน - ส่งเสริมกลไก/มาตรการ ด้านเศรษฐศาสตร์ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก - สนับสนุนการใช้ นวัตกรรม/เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคส่วนต่าง ๆ ๒.๑.๔ การส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนา ข้อมูล/ตัวแปร ที่เกี่ยวกับกิจกรรมการปล่อยและกักเก็บก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ๒.๒.๑ การเสริมสร้างความรู้ สร้างจิตสำนึกและความตระหนัก การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ถึงความสำคัญ ในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติจากสภาพภูมิอากาศ ๒.๒.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างศักยภาพของชุมชนและเครือข่าย ในการปรับตัวและรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น - จัดการป่าชุมชนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน เพื่อการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งในด้านการดำรงชีวิต การทำมาหากิน และการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้ยั่งยืน - ปรับรูปแบบการเกษตรเป็นเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น โคก หนอง นา จัดการแปลงเพาะปลูก จัดการดินและน้ำ เป็นต้น - ลดผลกระทบหรือการป้องกันความเสี่ยงจากการกัดเซาะพื้นที่ชายฝั่ง - ติดตาม เฝ้าระวังภัยพิบัติ และการรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อคาดการณ์ความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ๒.๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการปรับตัวและรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	- เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) - องค์การมหาชน - สถาบันการศึกษา - คณะกรรมการหมู่บ้าน - สภาองค์กรชุมชนตำบล <u>กลุ่มเป้าหมายใหม่</u> - คณะกรรมการจัดการป่าชุมชน - ภาคเอกชน (ตามหลักเกณฑ์หรือแนวทางที่คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมกำหนด)

กรอบทิศทางกำรสนับสนุน	ขอบเขต/กิจกรรม	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย
๓. การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและมลพิษ ๓.๑ การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและพื้นที่สีเขียว	๓.๑.๑ การเสริมสร้างความรู้ สร้างจิตสำนึกและความตระหนัก การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และสร้างวินัย ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เช่น - ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก โดยยึดหลักเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ของเสียเหลือศูนย์ (Zero Waste) กิจกรรม 3Rs (การลดการใช้ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle)) และดำเนินกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ - คัดแยกขยะ/ลดขยะที่แหล่งกำเนิด (รวมถึงขยะอิเล็กทรอนิกส์) - ลด เลิกใช้ โฟมและพลาสติกใช้ครั้งเดียว (Single-use Plastics) - เพิ่มประสิทธิภาพการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ ๓.๑.๒ การส่งเสริมและสร้างศักยภาพเครือข่ายของชุมชน ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและพื้นที่สีเขียว เช่น - จัดทำ ปรับปรุง พัฒนา และดูแลบำรุงรักษา พื้นที่สีเขียวในเมืองและชุมชน เพื่อการบริการสาธารณะ รวมทั้งการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม - พัฒนา ต่อยอด และการสร้างองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับพื้นที่สีเขียว ตามบริบทของเมืองและชุมชน - ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการจัดทำพื้นที่สีเขียวอย่างยั่งยืน ๓.๑.๓ การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและพื้นที่สีเขียว เช่น - จัดทำเครื่องมือ กลไก และมาตรการต่าง ๆ ในการบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในเมืองและชุมชน - จัดรูปแบบของเมืองตามหลักการของสิ่งแวดล้อมเมืองที่ยั่งยืน เช่น การจัดทำแผนผังภูมิโนเวศ การพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม อุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมิโนเวศ เป็นต้น - พัฒนาระบบฐานข้อมูลพื้นที่สีเขียวเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวของเมืองและชุมชน - พัฒนามาตรการทางเศรษฐศาสตร์/มาตรการทางภาษี/มาตรการจูงใจ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มและการจัดการพื้นที่สีเขียว	พื้นที่เป้าหมาย - พื้นที่ทั่วประเทศ กลุ่มเป้าหมาย - ส่วนราชการ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม - เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) - องค์กรมหาชน - สถาบันการศึกษา - คณะกรรมการหมู่บ้าน - สภาองค์กรชุมชนตำบล

กรอบทิศทางกำรสนับสนุน	ขอบเขต/กิจกรรม	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย
๓.๒ การจัดการขยะและน้ำเสีย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ๓.๓ การป้องกันและลดการเกิดมลพิษทางอากาศ	- ส่งเสริมการอนุรักษ์และเพิ่มพื้นที่สีเขียวตามแนวทางพระราชดำริ เช่น โครงการธนาคารต้นไม้ ปลูกป่า ๓ อย่างประโยชน์ ๔ อย่าง เป็นต้น ๓.๒.๑ การเสริมสร้างความรู้ สร้างจิตสำนึกและความตระหนัก การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ในการจัดการขยะ ของเสียอันตราย มูลฝอยติดเชื้อ ขยะพลาสติก และน้ำเสีย ๓.๒.๒ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะ และน้ำเสีย โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม เช่น - ส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะและจัดการ เพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด เช่น การทำปุ๋ยชีวภาพจากขยะอินทรีย์ การนำวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร มูลสัตว์มาผลิตเป็นปุ๋ยอินทรีย์ การจัดทำธนาคารขยะ เป็นต้น - ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้/พัฒนาองค์ความรู้/เผยแพร่ องค์ความรู้ การจัดการขยะ และน้ำเสีย ผลกระทบจากสารที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือสารก่อมะเร็งที่มาจากขยะ/สร้างแหล่งเรียนรู้ ในการจัดการขยะและน้ำเสียในท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมการต่อยอดนวัตกรรมจัดการขยะ และน้ำเสีย - สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดการเศษวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรประเภทต่าง ๆ โดยให้มีการนำมาใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ - ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการจัดการขยะ ในหลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียน ๓.๓.๑ การเสริมสร้างความรู้ สร้างจิตสำนึกและความตระหนัก การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ในการป้องกันและลดการเกิดมลพิษทางอากาศ รวมทั้งปัญหาหมอกควันไฟป่า เช่น - สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการควบคุมและลดมลพิษจากยานพาหนะ เช่น การใช้จักรยานแทนพาหนะรถยนต์ เป็นต้น ๓.๓.๒ การส่งเสริมการสร้างเครือข่าย การเสริมสร้างศักยภาพ และการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและฝุ่นละออง เช่น - ส่งเสริมความรู้ และการใช้เทคโนโลยีการเกษตรปลอดการเผา จัดระเบียบการเผา ใช้ประโยชน์จากเศษวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร และลดการเผาพื้นที่เกษตร ควบคุมการเผาในเขตชุมชน และสองข้างทาง	

กรอบทิศทางการสนับสนุน	ขอบเขต/กิจกรรม	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย
	- รณรงค์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสถานการณ์ไฟฟ้าและบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนทราบถึงแนวทางการป้องกันไฟฟ้า การแก้ไขปัญหาไฟฟ้า การระมัดระวังอันตรายจากไฟฟ้า และผลกระทบจากไฟฟ้า โดยเฉพาะผลกระทบที่มีต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน - ติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญห ไฟฟ้า ในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟฟ้า/รวมทั้งการบูรณาการ เครือข่ายภาคประชาชนเพื่อการแจ้งเตือนภัย ที่ครอบคลุมทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับชุมชนท้องถิ่น - ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดทำแนวกันไฟ ในพื้นที่ป่า เพื่อตัดความต่อเนื่องของเชื้อเพลิงในพื้นที่ที่มีความสำคัญและล่อแหลมต่อการเกิดไฟฟ้า - ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการลดปริมาณเชื้อเพลิง ในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟฟ้า ๓.๓.๓ การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อป้องกันและลดการเกิดมลพิษทางอากาศ	
๔. การส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๔.๑ การเสริมสร้างความรู้ จิตสำนึกและความตระหนัก การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ให้กับประชาชน ชุมชนท้องถิ่น ในการปรับพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่การผลิตและบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔.๒ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและสร้างเครือข่ายในการผลิตและจำหน่ายสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นการลดการใช้ทรัพยากร ลดของเสียสู่สิ่งแวดล้อม และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ๔.๓ การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการ และการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เช่น - ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน เช่น เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ วนเกษตร เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เป็นต้น เพื่อการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และลดผลกระทบตอสสิ่งแวดล้อม ลดการใช้สารเคมีในดินและน้ำโดยกระบวนการมีส่วนร่วม	พื้นที่เป้าหมาย - พื้นที่ทั่วประเทศ กลุ่มเป้าหมาย - ส่วนราชการ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม - เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) - องค์กรมหาชน - สถาบันการศึกษา - คณะกรรมการหมู่บ้าน - สภาองค์กรชุมชนตำบล กลุ่มเป้าหมายใหม่ - คณะกรรมการจัดการป่าชุมชน

กรอบทิศทางการสนับสนุน	ขอบเขต/กิจกรรม	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย
	- สนับสนุนการสร้าง พัฒนา และเผยแพร่องค์ความรู้/การสร้างแหล่งเรียนรู้/ประชาสัมพันธ์และฝึกอบรมให้ความรู้ เกี่ยวกับการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - ส่งเสริมตลาดสีเขียวที่เป็นธรรม (Fair Trade) - ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมเชิงนิเวศ/เกษตรอินทรีย์	
๕. การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ	๕.๑ งานวิจัยเชิงปฏิบัติหรืองานวิจัยที่บ้านที่สนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยชุมชนมีส่วนร่วม ๕.๒ งานวิจัยที่สนับสนุนนโยบาย มาตรการ หรือการจัดการปัญหาเร่งด่วนเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น - งานวิจัย/ศึกษา ดักจับ ดูดกลับ และกักเก็บคาร์บอน รวมถึงการใช้ประโยชน์จากคาร์บอนไดออกไซด์ในเชิงพาณิชย์ - องค์ความรู้ในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในแง่ของประโยชน์ที่ได้รับในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม - งานวิจัยเพื่อส่งเสริมนโยบายการลดก๊าซเรือนกระจกที่ร่วมกับสถาบันการศึกษา ๕.๓ งานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีภายในประเทศ เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น - ขยายผลในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ - เทคโนโลยีการแปรรูปขยะและน้ำเสียเป็นพลังงาน - ส่งเสริมการศึกษา การพัฒนาเทคโนโลยี การใช้ประโยชน์จากขยะพลาสติกอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้วัสดุทดแทนพลาสติกหรือวัสดุทางเลือกที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น - ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เพื่อการสร้างโมเดลธุรกิจในการคัดแยกขยะเป็นรายได้ให้กับชุมชน ๕.๔ งานวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับ การจัดทำพื้นที่ต้นแบบเพื่อสาธิตการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๕.๕ การส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิชาการเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การศึกษาวิจัย และต่อยอดงานวิจัยและพัฒนาในเชิงบูรณาการร่วมกับท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน หรือส่วนราชการ หมายเหตุ : การส่งเสริมงานวิจัยและการนำผลงานวิจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปสูการปฏิบัติในชุมชนท้องถิ่น ซึ่งต้องเป็นงานวิจัยที่ไม่ขอรับการสนับสนุนซ้ำซ้อนกับแหล่งทุนอื่น	พื้นที่เป้าหมาย - พื้นที่ทั่วประเทศ กลุ่มเป้าหมาย - ส่วนราชการ - องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม - องค์กรมหาชน - สถาบันการศึกษา กลุ่มเป้าหมายใหม่ - ภาคเอกชน (ตามหลักเกณฑ์หรือแนวทางที่คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมกำหนด)

หมายเหตุ : กรอบทิศทาง ฯ ดังกล่าว ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕